

Oksana Polinkevych
D.Sc. (Economics),
Lesya Ukrainka Eastern European National University,
Lutsk, Ukraine
28 Vynnychenko Str., Lutsk, 43025, Ukraine
polinkevych@ukr.net

Factors of enterprises' outstripping development in conditions of global economic crisis

Abstract

Introduction. The global economy develops cyclically, which means that a rise is followed by recession. The main task of the government is to maintain favourable conditions for business development in order to ensure GDP growth and formation Ukraine's economy outstripping development contributing to its industrial development.

The purpose of the paper is to determine factors of enterprises' outstripping development in order to support an innovative model and promote Ukraine's economic growth.

Results. The author has analysed a number of countries with the highest number of profitable enterprises and compared their ratings with the ratings of developing countries according to information by Bloomberg. Based on this, the author has established patterns that are associated with the outstripping development of enterprises. It is noted that the USA, China and Russia have the largest number of profitable companies. It has been determined that China is a country with outstripping development; the USA is a leading country with regard to development, and Russia is a country with catching-up development. Various types of activities were defined with respect to the most profitable enterprises, including the oil and gas industry (before 2015), the financial sector and production of computers, electronic and optical products, the automotive and pharmaceutical industry. The article deals with factors of outstripping development of enterprises forming at macro-, meso-, and micro-levels. It was found that the level of outstripping development of enterprises in conditions of global economic crisis determine such factors, as: political stability in the country, the level of education and training, social responsibility, government policy in the field of innovation and investment development, type of economic activity, policy of local authorities in the field of innovation and investment development, social and production infrastructure development, consideration of production needs of enterprises by research and development institutions, elaboration of development strategies, financial condition of enterprises, level of organisational culture, innovation activity of enterprises and type of innovation.

Conclusions. The global crisis negatively affects the outstripping development of enterprises, slowing down the innovation development through the production of traditional goods, predominance of imports of innovations to exports, narrowing the capacity of the domestic and global markets, a lowering the level of social guarantees, the willingness of the authorities to obtain investment from international organisations. To promote an outstripping development of enterprises, it is essential to provide a clearly formulated strategy of enterprises' development, a high level of organisational culture, an active use of innovation in production and management, continuous and multi-level training, human intelligence, knowledge and experience to develop new technologies, adopt innovative solutions, conquer new markets, promote the policy of local authorities towards support of investment and innovation development of a territory. All these actions would establish a basis for setting-up a breakthrough strategy and contribute to the prevalence of 6 and 7 technological modes in society and a high level of customer satisfaction.

Keywords: Outstripping Development; Innovative Development; Factor; Strategy; Innovation

JEL Classification: D21; O10; O51

DOI: <http://dx.doi.org/10.21003/ea.V156-0013>

Полінкевич О. М.

доктор економічних наук, завідувач кафедри економіки та безпеки підприємств,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Луцьк, Україна

Чинники формування випереджального розвитку підприємств в умовах глобальної світової кризи

Анотація. У статті проаналізовано чинники формування випереджального розвитку підприємств на макро-, мезо- та мікрорівнях. Запропоновано зміни цих факторів в умовах глобальної світової кризи, які негативно позначаються на випереджальному розвитку підприємств та країни. Показано вплив чинників на формування випереджального розвитку підприємств зокрема та країни взагалі.

Ключові слова: випереджальний розвиток; інноваційний розвиток; чинник; стратегія; інновація.

Полінкевич О. Н.

доктор економічних наук, заведуючий кафедрою економіки і безпеки підприємств,
Восточноукраїнський національний університет, Луцьк, Україна

Факторы формирования опережающего развития предприятий в условиях глобального мирового кризиса

Аннотация. В статье проанализированы факторы формирования опережающего развития предприятий на макро-, мезо- и микроуровнях. Предложены изменения этих факторов в условиях глобального мирового кризиса, которые негативно сказываются на опережающем развитии предприятий и страны. Показано влияние факторов на формирование опережающего развития предприятий в частности и страны в целом.

Ключевые слова: опережающее развитие; инновационное развитие; фактор; стратегия; инновация.

1. Постановка проблеми. Світова економіка розвивається циклічно. За стрімким економічним піднесенням слідує глибокий спад, вираженням якого є криза. У 2008-2009 рр. мала місце світова фінансова криза, яка негативно позначилася на конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників. Крім того падіння індексів на Шанхайській фондовій біржі (Shanghai Composite) у червні 2015 р., яке є аналогічним до періоду початку Великої депресії в США, послабило конкурентоспроможний потенціал країни і підп-

приємств. Слід зазначити, що в Китаї на майданчику Alibaba Group за один день здійснюються угоди на 9,3 млрд дол., що дорівнюють річному ВВП Вірменії, Македонії, Мальти. В Україні продаж матеріальних товарів за 2014 р. не перевищив 2 млрд дол. [6]. Цей факт засвідчує випереджальний розвиток Китаю та їхній вплив на економіку інших країн світу. В Україні тривають ринкові перетворення на тлі антитеористичної операції. Головним завданням уряду є підтримання сприятливих умов розвитку бізнесу з метою забез-

печення приросту ВВП, формування випереджального розвитку економіки України, якому сприяє промисловий розвиток.

2. Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемами випереджального розвитку займалися С. М. Ілляшенко [5], О. М. Москаленко [7], Н. С. Ілляшенко [4], які пропонують формування теоретико-методологічних підходів до випереджального розвитку підприємств. Так, Н. С. Ілляшенко випереджальний розвиток визначає як безперервний циклічний процес досягнення та утримання лідерства (за рівнем прибутковості) завдяки використанню інтелекту й творчих здібностей працівників з метою здійснення технологічного прориву та виведення на ринок інноваційних товарів, котрі формують нові потреби споживачів. А. М. Асаул [1], М. П. Войнаренко [1; 3], В. М. Нижник [8], В. Н. Парсяк [9], В. П. Лешук [8] розглядають чинники забезпечення випереджального розвитку підприємств, а відтак й країни, які пов'язані з кластерними утвореннями, поширенням інновацій в управлінській та виробничій сферах, розвитком аутсорсингових послуг. Певні аспекти випереджального розвитку вивчали Д. Белл (Bell, 1967) [11], Р. Каплан (Kaplan, 1996) [14], К. Крістенсен (Christensen, 2000) [12]. Водночас існуючі наукові підходи до формування чинників випереджального розвитку залишаються суперечливими, недостатньо дослідженими та потребують подальшого удосконалення за трьома рівнями (макро, мезо та мікро).

3. Метою статті є визначення факторів випереджального розвитку підприємств, які формують інноваційну модель та сприяють стрімкому зростанню економіки України.

4. Основні результати дослідження. Н. С. Ілляшенко структуризувала інформацію, відповідно до якої нею визначено, що наздоганяльний тип розвитку (наслідування лідера) характерний Україні, Росії, Білорусі, Азербайджану, Казахстану, країнам Північної Америки, Мексиці, Туреччині, Ірану; розвиток на рівні лідера – Нідерландам, Бельгії, Швеції, Швейцарії, Данії, Австрії тощо; випереджальний розвиток – Китаю, Японії, США, Індії, Сінгапуру, Південній Кореї та ін. [4, 79]. Основними критеріями, за якими було віднесено країни до конкретних типів розвитку були їхня частка у світовому ВВП, переважаючий технологічний уклад, державне управління, тип суспільства та інновацій, вид задоволення потреб.

Відповідно до цього було сформовано три ознаки випереджального розвитку [4, 80]:

- 1) наявність системи заохочень та стимулювання інноваційної діяльності;
- 2) формування адаптованої організаційної структури до зовнішнього середовища;
- 3) випереджальний розвиток інтелектуального капіталу та інноваційної культури підприємства.

Порівняємо рівень розвитку країн та кількість найприбутковіших компаній у них (табл. 1).

З табл. 1 простежується тенденція, яка засвідчує лідеруючі позиції серед кількості найприбутковіших підприємств США, на другому місці – Китай, на третьому – Російська Федерація, на четвертому – Великобританія, на п'ятому – Японія. Причому найбільш прибуткові підприємства зустрічаються у фармацевтичній, нафтогазовій, автомобільній, харчовій промисловості, фінансовому секторі та виробництві комп'ютерів, електронної та оптичної продукції. У Російській Федерації найприбутковіші підприємства зосереджені у нафтогазовій промисловості, у США, Китаї, Великобританії – у фінансовому секторі та виробництві комп'ютерів, електронної та оптичної продукції, у Японії – в автомобілебудуванні. Таким чином, можна зробити висновок, що у Російській Федерації переважає 3-4 технологічний уклад, коли у США, Японії, Китаї та Великобританії – шостий. На світовому ринку працює більшість холдингів та ТНК, які мають філії та представництва в Україні. Тому за-

Табл. 1: Порівняльна характеристика країн та кількості найприбутковіших компаній у них

Tab. 1: Comparison of countries and quantity of most profitable companies

Країна	Рейтинг країн, що розвиваються за Bloomberg	Кількість найприбутковіших компаній світу			Рейтинг країни за кількістю найприбутковіших підприємств
		2012 р.	2013 р.	2014 р.	
Китай	1	8	8	13	2
Південна Корея	2	1	1	1	8
Тайвань	...	0	0	1	10
Норвегія	...	1	0	0	10
Італія	...	1	0	0	10
Малайзія	6	1	1	0	9
Німеччина	...	1	1	2	7
Японія	3	2	1	5
Російська Федерація	9	5	2	2	3
США	...	22	24	22	1
Великобританія	...	2	3	2	4
Швейцарія	...	2	1	2	6
Бельгія	...	0	1	1	9
Мексика	16	0	1	0	10
Венесуела	...	0	1	0	10
Австралія	...	1	2	1	7
Бразилія	17	1	1	1	8
Франція	...	1	1	0	9

Джерело: Узагальнено автором за [10; 15]

Source: Generalised by the author based at [10; 15]

кономічним є процес стимулювання інноваційного розвитку економіки країн через поширення новітніх технологій, ідей філіями і представництвом відомих світових холдингів та ТНК. Україна за 2012-2015 рр. зміцнила позиції рейтингу легкості ведення бізнесу й перемістилася з 124 місця у 2005 р., з 137-го місця у 2012 р. на 96-е місце у 2014 р. [13]. Негативно позначається на економіці посилення інфляційних процесів: у 2014 р. їх рівень досяг 24,9%, а за період з 2000 до 2014 рр. сягнув 163,8%. Стрімке зростання державного боргу у відсотках до ВВП з 36,6% у 2013 р. до 72% у 2014 р.; уповільнення приросту номінального ВВП в фактичних цінах у 2014 р. – до 7,7% та падіння – до 28,1% у доларах порівняно з 2013 роком також негативно позначилися на формуванні випереджального розвитку підприємств [2]. Відповідно до цього визначимо основні чинники формування випереджального розвитку підприємств, які виникають в умовах глобальної світової кризи (табл. 2). З табл. 2 можна зробити висновок, що глобальна світова криза негативно позначається на випереджальному розвитку підприємств, оскільки сповільнюється інноваційний розвиток через виробництво традиційних товарів, переважання імпорту інновацій над експортом, звуження місткості внутрішнього та світового ринку, низький рівень соціальних гарантій, налаштованість органів влади на отримання інвестицій з боку міжнародних організацій.

Чітко сформована стратегія розвитку підприємства; високий рівень організаційної культури; активне використання інновацій у виробничій та управлінській діяльності; безперервне та багаторівневе навчання; використання людського інтелекту, знань та досвіду для розробки нових технологій; прийняття інноваційних рішень; зростання експорту інновацій та завоювання нових ринків збуту на вітчизняному та світових ринках; політика місцевих органів влади на підтримку інвестиційно-інноваційного розвитку території сприятимуть випереджальному розвитку підприємств. Усе це закладатиме основу для формування стратегії «прориву», переважання 6 та 7 технологічних укладів у суспільстві, високого рівня задоволення нових потреб споживачів.

Висновки. Визначено, що світова економіка розвивається циклічно. Її обов'язковим атрибутом є кризи, що негативно позначаються на випереджальному розвитку країни та підприємств. Проведено аналіз рейтингових позицій країн, які мають найбільшу кількість прибуткових підприємств та зіставлено їхні показники з рейтингами країн, що розвиваються згідно інформації, яку було надано агентством Bloomberg. На цій основі встановлено закономірнос-

Табл. 2: Чинники формування випереджального розвитку підприємств

Tab. 2: Factors of enterprises' outstripping development

Фактор	Характеристика в умовах глобальної світової кризи	Значення для випереджального розвитку
Макрорівень		
Політична стабільність у країні	Нестабільна політична ситуація, зумовлена військовими діями, хаосом на фінансовому ринку; неадаптованість нормативно-правової бази Європейським вимогам	Стабільна політична ситуація акумулює випереджальний розвиток країни, який визначає економічний розвиток підприємства
Рівень освітньо-професійної підготовки	Невідповідність підготовки спеціалістів за чисельністю та вимогам ринку праці	Високий рівень освітньо-професійної підготовки забезпечує подолання дисбалансу на ринку праці та закладає основи випереджального розвитку підприємств
Соціальна відповідальність	Низькі соціальні гарантії; мінімальна зарплата, нижча за прожитковий мінімум; зростання частки адресної допомоги населенню	Високі соціальні гарантії закладають основи соціального захисту науково-технічних працівників, які спроможні забезпечити випереджальний розвиток
Політика держави у сфері інноваційно-інвестиційного розвитку	Уповільнення темпів розробки інноваційної продукції, технологій; використання закордонних розробок спільними підприємствами; скорочення притоку іноземних інвестицій в економіку	Зростання кількості розроблених інноваційно-інвестиційних проектів активізує використання людського інтелекту, знань та досвіду, що є ознакою випереджального розвитку
Розвиток НТП	Уповільнення темпів науково-технічного прогресу	Значна кількість науково-технічних розробок є основою інноваційного розвитку підприємств та чинником випереджального розвитку
Мезорівень		
Стан розвитку виду економічної діяльності	Спрямованість на активізацію продажу сировини, товарного виробництва для внутрішнього ринку; скорочення частки експорту інноваційної продукції	Стрімкий інноваційний розвиток виду економічної діяльності стимулює безперервне та багаторівневе навчання, що є важливою ознакою випереджального розвитку
Політика місцевих органів влади у сфері інноваційно-інвестиційного розвитку	Розробка програм інноваційно-інвестиційного розвитку; активізація грантової діяльності	Підтримка місцевих органів влади інноваційно-інвестиційних проектів закладає основи формування стратегії «прориву»
Рівень розвитку соціально-виробничої інфраструктури	Фінансування розвитку соціально-виробничої інфраструктури за рахунок грантових проектів, спонсорських внесків	Високий рівень розвитку соціально-виробничої інфраструктури є ознакою випереджального розвитку, оскільки частка соціального сектору є переважаючою
Зв'язок науково-дослідних розробок наукових установ з виробничими потребами підприємств	Незначне врахування запитів бізнесових структур при організації науково-дослідних робіт	Науково-дослідні розробки виконуються відповідно до потреб бізнесу, що сприяє налагодженню активної співпраці наукового та бізнесового потенціалу
Мікрорівень		
Розроблена стратегія розвитку підприємства	Часта зміна стратегії розвитку підприємства; коригування поточних планів через відсутність джерел фінансування	Наявність розробленої стратегії розвитку установ формує основи для успішного функціонування підприємств на інноваційній основі
Фінансовий стан підприємства	Зниження рівня ліквідності, рентабельності, фінансової стійкості	Стабільний фінансовий стан сприяє випереджальному розвитку, оскільки підприємство має достатньо фінансових ресурсів для реалізації стратегії «прориву»
Рівень організаційної культури	Низький рівень організаційної культури, неготовність керівництва вкладати кошти у її розвиток	Високий рівень організаційної культури є основою забезпечення агресивної підтримки інноваційної діяльності
Інноваційна активність підприємства	Сповільнення інноваційної активності у виробничій сфері з одночасною активізацією в управлінській	Високий рівень інноваційної активності сприяє експортній орієнтації інновацій, розширенню ринків збуту, задоволенню нових потреб споживачів, підвищенню конкурентоспроможності
Тип інновацій	Виробництво традиційних товарів та незначна модернізація виробництва	Активізація інноваційної продукції і технологій сприяє переходу підприємств від модернізуючих до радикальних інновацій

Джерело: Розроблено автором
Source: Elaborated by the author

ті, які пов'язані з випереджальним розвитком підприємств. Зазначено, що США, Китай, Російська Федерація мають найбільшу кількість прибуткових підприємств, проте Китай відноситься до країн з випереджальним розвитком, США – до країн з розвитком на рівні лідера, а Російська Федерація – до країн з наздоганяльним розвитком. Таке припущення зроблено на основі наукових досліджень щодо випереджального розвитку вітчизняних та закордонних авторів. Визначено види діяльності, у яких працюють найприбутковіші підприємства, серед яких нафтогазова промисловість; фінансовий сектор та виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції, автомобілебудування; фармацевтична промисловість. Виділено фактори формування випереджального розвитку підприємств за трьома рівнями: макро, мезо, мікро. На кожному з названих рівнів наведено характеристику зазначених факторів в умовах глобаль-

ної світової кризи, а також їхнє значення стосовно випереджального розвитку. До таких факторів належать: політична стабільність у країні, рівень освітньо-професійної підготовки, соціальна відповідальність, політика держави у сфері інноваційно-інвестиційного розвитку, розвиток НТП, стан розвитку виду економічної діяльності, політика місцевих органів влади у сфері інноваційно-інвестиційного розвитку, рівень розвитку соціально-виробничої інфраструктури, зв'язок науково-дослідних розробок наукових установ з виробничими потребами підприємств, розроблена стратегія розвитку підприємства, фінансовий стан підприємства, рівень організаційної культури, інноваційна активність підприємства, тип інновацій. Виділено фактори, що сприяють випереджальному розвитку та стримують його, у результаті чого не забезпечується формування 6-го та 7-го технологічних укладів у суспільстві.

Література

1. Асаул А. Н. Трансформація моделі капіталізації бізнесу в категоріях економічних знань / А. Н. Асаул, М. П. Войнаренко, Л. В. Скоробогата // Актуальні проблеми економік. – 2014. – № 11. – С. 8–15.
2. ВВП України. Індекс інфляції. Відношення державного боргу та гарантованого державою боргу до ВВП [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://index.minfin.com.ua/index/gdp>.
3. Войнаренко М. П. Використання кластерного інструментарію при розробці субрегіональних стратегій підвищення конкурентоспроможності економіки регіонів / М. П. Войнаренко, Л. А. Богатчик // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 8 (158). – С. 171–182.
4. Ілляшенко Н. С. Формування теоретичних засад випереджального розвитку на рівні країни та підприємства / Н.С. Ілляшенко // Економічний часопис-XXI. – 2014. – № 5–6. – С. 78–81.
5. Ілляшенко С. М. Екологічність як чинник конкурентоспроможності продукції / С. М. Ілляшенко // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 9 (135). – С. 143–150.
6. Марішук С. «Чорна п'ятниця»: Китай наступає [Електронний ресурс] / Сергій Марішук // Forbes Україна. – 2014. – 28 Листопад. – Режим доступу : <http://forbes.net.ua/ua/opinions/1383766-chorna-pyatnitsya-kitaj-nastupae>
7. Москаленко О. М. Випереджальний економічний розвиток у системі стратегічних потреб світового суспільства / О. М. Москаленко // Вчені записки : зб. наук. праць. – К. : КНЕУ, 2012. – Вип. 14. – Ч. 1. – С. 41–48.
8. Нижник В. М. Механізм стимулювання інноваційної спроможності промислових підприємств / В. М. Нижник, В. П. Лещук // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 1. – С. 173–177.
9. Парсяк В. Н. Економічні аспекти становлення та розвитку підприємницької освіти / В. Н. Парсяк, М. Солесвік, К. В. Парсяк // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 5. – С. 126–133.
10. Top-20 развивающихся стран [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://globalstocks.ru/materialyi/rejtingi/top-20-razvivayushhihsya-stran>
11. Bell D. Notes on the Post-Industrial Society / D. Bell // The Public Interest. – 1967. – No 7. – P. 102–118.
12. Christensen C. M. The Innovator's Dilemma: The Revolutionary Book that Will Change the Way You Do Business / Clayton M. Christensen. – New York : Harper Books, 2000. – 336 p.
13. Doing Business 2015: Going Beyond Efficiency 2014. International Bank for Reconstruction and Development [Electronic resource]. – 12th edition. – World Bank, 2014. – 331 p. – Access mode : <http://www.doingbusiness.org>
14. Kaplan R. S. Using the Balanced Scorecard as a Strategic Management System / R. S. Kaplan, D. P. Norton // Harvard Business Review. – 1996. – January–February. – P. 75.
15. Top 50 most profitable companies in the world in 2013, 2014, 2015 [Electronic resource]. – Access mode : <http://globalstocks.ru/materialyi/rejtingi/top-50-naibolee-pribilyinyih-kompaniy-mira-v-2013-2014-2015-godu>

Стаття надійшла до редакції 02.10.2015

References

1. Asaul, A. N., Voynarenko, M. P., & Skorobohata L. V. (2014). Transformation model business capitalization in terms of economic knowledge. *Aktualni problemy ekonomiky (Actual Problems of Economics)*, 11, 8-15 (in Ukr.).
2. Ukraine's GDP. The inflation index. The ratio of public debt and publicly guaranteed debt to GDP. Retrieved from <http://index.minfin.com.ua/index/gdp>. (in Ukr.)
3. Voynarenko, M.P., & Bohatchyk, L.A. (2014). Use of cluster tools in developing subregional strategies for improving the competitiveness of regional economies. *Aktualni problemy ekonomiky (Actual Problems of Economics)*, 8 (158), 171-182 (in Ukr.)
4. Illiashenko, N. S. (2014). Formation of theoretical principles of outstripping development at the country and enterprise level. *Ekonomicnij Casopis-XXI (Economic Annals-XXI)*, 5-6, 78-81 (in Ukr.).
5. Illiashenko, S. M. (2012). Sustainability as a factor in the competitiveness of products. *Aktualni problemy ekonomiky (Actual Problems of Economics)*, 9(135), 143-150 (in Ukr.).
6. Marischuk, S. (2014). «Black Friday»: China is coming. *Forbes Ukraine*. Retrieved from <http://forbes.net.ua/ua/opinions/1383766-chorna-pyatnitsya-kitaj-nastupae> (in Ukr.)
7. Moskalenko, A. (2012). Leading economic development system strategic needs of global society. *Vcheni zapysky: zbirnyk naukovykh prats (Scientific Notes: Coll. Science Works)*, 14/1, 41-48 (in Ukr.).
8. Nyzhnyk, V. M., & Leshchuk, V. P. (2015). Mechanism to stimulate innovation capability industry. *Aktualni problemy ekonomiky (Actual Problems of Economics)*, 1, 173-177.
9. Parsiak, V. N., Solesvik, M., & Parsiak, K. V. (2014). Economic aspects of formation and development of entrepreneurial education. *Aktualni problemy ekonomiky (Actual Problems of Economics)*, 5, 126-133 (in Ukr.).
10. Top 10 developing countries. Retrieved from <http://globalstocks.ru/materialyi/rejtingi/top-20-razvivayushhihsya-stran> (in Russ.)
11. Bell, D. (1967). Notes on the Post-Industrial Society. *The Public Interest*, 7, 102–118.
12. Christensen, C. M. (2000). *The Innovator's Dilemma: The Revolutionary Book that Will Change the Way You Do Business*. New York: Harper Books.
13. *Doing Business 2015: Going Beyond Efficiency 2014 International Bank for Reconstruction and Development* (2014). World Bank (12th ed.). Retrieved from <http://www.doingbusiness.org>
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). Using the Balanced Scorecard as a Strategic Management System. *Harvard Business Review, January-February*, 75.
- Top 50 most profitable companies in the world in 2013, 2014, 2015 (2013, 2014, 2015). Retrieved from <http://globalstocks.ru/materialyi/rejtingi/top-50-naibolee-pribilyinyih-kompaniy-mira-v-2013-2014-2015-godu>

Received 02.10.2015

Щодо публікації наукових статей у науковому фаховому журналі «Економічний часопис-XXI»

Шановні колеги!

«Економічний часопис-XXI» – визнаний в Україні та за кордоном науково-аналітичний журнал, який заснований 1996 року і видається Інститутом суспільної трансформації.

Журнал «Економічний часопис-XXI» входить до переліку фахових наукових видань з економічних наук (Затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України № 528 від 12.05.2015 р.).

Пропонуємо науковцям, викладачам, аспірантам, докторантам публікувати свої наукові статті та результати дисертаційних досліджень у науковому фаховому журналі «Економічний часопис-XXI».

Вимоги до наукових статей викладені в Інтернеті за лінком: <http://soskin.info/ea/avtory.html>